

SANALLA SANOEN

4

Teema: Lasten kanssa maailmalle - Lapsiperheensä lähetyksessä

7

Kannessa: Uusi normaali - Rantojen elämää Meksikossa

20

Kampanja: Leipä LEIVÄKSI

SANALLA SANOEN 35

Toiminnanjohtajan palsta	3
Työpaikka Päiväntasaajan eteläpuolella - Brownien perhe Papua-Uudessa-Guineassa	4
Uusi normaali - Rantojen elämää Meksikossa	7
Kahden maan kansalainen - vaiko useammankin?.....	10
Talousasiaa.....	12
Pokomon äidinkielen koulutuksen kehittämishanke Kenia, 1/2007-6/2011	13
Kielitieteellisissä kenttätöissä Tansaniassa.....	15
Tilauslomake	17
Helmenkalastaja	18
WRK:n Ilmoitustaulu.....	19
LeipäLEIVÄKSI.....	20

© Hannele Valkaman albumi

© Lotta Aunio

Kannen kuvassa: Rantojen perhe © Rantojen perhealbumi

Wycliffe Raamatunkääntäjät ry on osa Wycliffe Global Alliance -järjestöä, joka on maailman laajimpia käännöstyötä tekeviä järjestöjä (kotisivu: www.wycliffe.net). Suomessa järjestö on aloittanut toimintansa vuonna 1972. Suomalaisia Wycliffen työntekijöitä on erilaisissa tehtävissä maailmalla noin 60.

Järjestömme tekee tällä hetkellä yhteistyötä Suomessa mm. Ev. Lut. Kansanlähetyksen, Lähetisyhdistys Kylväjän, Suomen Luterilaisen Evankeliumiyhdistyksen, Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finlandin, Suomen Lähetysseuran ja Suomen Vapaakirkon, Fida Internationalin ja Uusheräyksen kanssa.

Wycliffe Raamatunkääntäjät
Yliopistonkatu 58 B 5. krs
33100 TAMPERE

Puhelin: 050 347 4687
info_finland@wycliffe.org

Toiminnanjohtaja:
Jaakko Hautamäki
050 348 2836
director_finland@wycliffe.org

Taluspäällikkö:
Hannu Varhi
040 556 2648
finance_finland@wycliffe.org

Henkilöstöpäällikkö:
Risto Sarsa
050 400 2972
personnel_finland@wycliffe.org

Henkilöstöassistentti:
Annette Taipalus
050 555 9019
personnel_assistant_finland@wycliffe.org

Toimistos sihteeri:
Anne Keskimaa
050 347 4687
info_finland@wycliffe.org

Rukouskoordinaattori:
Matti Kuosmanen
prayer_finland@wycliffe.org

Lahjoitukset: ks. tilisiirtolomake sivulla 19

Lahjoitusnumero: 0600 90555 (Puhelun hinta on 21,51 euroa + pvm, josta yhdistykselle keräystarkoitukseen jäävä osuus on 14,98 euroa)

Rahankeräyslun saaja: Wycliffe Raamatunkääntäjät ry
Rahankeräyslun myöntäjä: Poliisihallitus
Luvan numero ja myöntämisaikajako: 2020/2010/4507, 26.4.2011
Keräyksen toimeenpano-aika ja -alue: Lupa on voimassa 1.5.2011-31.12.2012 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuunottamatta.

Kerättävien varojen käyttötarkoitus: Yhdistyksen harjoittama kieli-, lukutaito- ja avustustyö vähemmistökansojen parissa.
Kerättävät varat on tarkoitus käyttää: 1.5.2011-31.12.2012.
Käytännön toimeenpanija on Wycliffe Raamatunkääntäjät ry.

Herra, valaise askeleeni

RUNSAAN VUODEN AJAN OLEN IHMETELLYT, kuinka tietokoneiden laatu on dramaattisesti heikentynyt. Oma kannettava tietokoneeni oli vain muutaman vuoden vanha, ja nyt jo tuntui, että näyttö oli ”kulunut” ja sumentunut merkittävästi. Asian vahvasti myös silmäily muihin näyttöruutuihin, kyllä laatu oli muuallakin heikentynyt!

Eräänä kauniina kesäpäivänä kylävierailuilla ihastelin ystäväni hienoja lukulaseja ja kokeilin niitä nenälleni. Satuinkin jopa vilkaisemaan niiden läpi hänen tietokonettaan ja totesin sen olevan oikein hyvä ja tarkka. Ajattelin mielessäni, oliko kyseessä siis jokin muu kuin ns. maanantaikappale. Kahvittelun lomassa ajatuksiini kuitenkin palasivat tapahtumat, joissa talven aikana olin ollut vaikeuksissa neulan ja langan kanssa, lehteä lukiessa käteni teki liikettä taaksepäin ja pienen tekstin kohdalla jouduin kurtistamaan otsaani tuhannelle rypylle. Totuus tekikin yhtäkkiä kipeää: näköni on heikentynyt.

Näkökyvyn heikentyminen tulee hiljaa ja salakavalasti. On turhaa ajatella, että näin tapahtuisi vain joidenkin asioiden osalta, sillä poikkeusta eivät tee myöskään hengelliset asiat. Emme tunnista enää tarkasti lähellämme olevia asioita, sillä silmämme tottuvat näkemäämme ja alamme uskoa asioita eri tavalla kuin ne oikeasti ovat. Kauempana olevat asiat on tietenkin helppo todeta vääriksi, toisten tekemiset ja olemiset on helppo nähdä niin kuin ne ovat, omista ei niin väliä.

Psalmissa 119 sanotaan: ”Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni, se on valo mi-

© Wycliffen kuva-arkisto

”Kyky nähdä maailma sellaisena kuin se on, muuttuu huomaamatta.”

nun matkallani.” Omien askeleiden tarkastelu Jumalan sanan valossa antaa meille kyvyn nähdä oikein. Vaikka omat silmämme olisivat estyneet näkemään lähellämme olevat asiat oikein, tuo Jumalan sana niihin kirkkautta ja terävyyttä.

Mikä onkaan se kriittinen piste, jossa oman, lähellä olevan elämämme todellisuus vääristyy? Käykö niin silloin, kun katseemme on vain kaukana muiden ihmisten tekemisen tarkastelussa eikä omassa suhteessamme Vapah-tajaan?

Toiminnanjohtaja

Jaakko Hautamäki

SANALLA SANOEN

ISSN 1457-5574

Julkaisija:
Wycliffe Raamatunkääntäjät ry

Vastaava toimittaja:
Jaakko Hautamäki

Toimitussihteeri:
Anne Keskimaa

Taittäjä:
Hanna Pekkanen

Kielentarkastus:
Sini Sorjonen ja Taru Mäkinen

Painopaikka:
Tammerprint Oy, Tampere

Tilaukset:
Wycliffe Raamatunkääntäjien toimitosta: Katso tilauslomake s. 17.

Vapaaehtoiset tilausmaksut (15 €):
OP 573182-215927
tai IBAN: FI53 5731 8220 0159 27
(BIC-koodi: OKOYFIHH), viite 288.

Työpaikka Päiväntasaajan etelä – Brownien perhe Papua-Uudessa–

© John Brownie

John ja Marjo Brownien yhteinen tarina alkaa Papua-Uuden-Guinean Ukarumpasta, jonne molemmat saapuivat vuonna 1993, Marjo Suomesta ja John Australiasta. Seuraavan vuoden lopulla pari vihittiin avioliittoon Ukarumpassa.

Kirjoittanut: Taru Mäkinen

Koska lähetystyöhön lähdettiin sinkkuina, ei lähetystyöhön lähtemistä tarvinnut miettiä lasten kannalta. Lapset Karoliina ja Timo syntyivät vuosina 1996 ja 1998. Karoliinan syntymää varten perhe matkusti Suomeen ja Timo syntyi Suomessa kotimaankauden aikana.

Marjo kertoo: ”Emme erityisesti pohtineet, miten lapset vaikuttaisivat lähetyskutsuumme, muuta kuin että ajattelimme pienten lasten olevan luonnollinen yhtymäkohta papuausiguineaalaisten elämään, mikä pitikin paikansa.” Lapset yhdistävät yli kulttuurirajojen.

Kansainvälistä koulua, kotikoulua ja asuntolaa

Suurimman osa vuotta Brownien perhe viettää SIL:n työntekijöiden keskuksessa Ukarumpassa Itäisen Yläkömaan provinssissa. Osa vuodesta ku-

luu aivan Päiväntasaajan tuntumassa Mussaun saarella Papua-Uuden-Guinean koillisosassa. Kummassakin paikassa Marjo ja John työskentelevät mussau-emira-kieliprojektin parissa. Työhön sisältyy niin raamatunkäännös- ja lukutaitotyötä kuin mussau-emiraalaisten koulutustakin.

Vauvaiästä alkaen Karoliina ja Timo ovat kulkeneet vanhempiansa mukana osaksi vuotta Mussaulle. Muuten lapset ovat käyneet SIL:n ylläpitämää Ukarumpan kansainvälistä kristillistä koulua, jonka lähes kaikki opettajat tekevät lähetystyötä opettamalla lähettien lapsia. Kotimaan-kausilla Karoliina ja Timo ovat käyneet paikallista koulua. ”Edellis-

lä kotimaanjaksomme Australian osuudella opiskelimme kotikoulussa Australian historiaa, kävimme monessa mielenkiintoisessa kohteessa Sydneystä ja vähän muuallakin maassa”, Marjo kertoo. Lisäksi molemmat lapset ovat käyneet liki koko alakouluajan myös suomalaista koulua. Nyt yläkoulussa äidinkielen opiskelua on jatkettu Kotiperuskoulun materiaalien avulla. Nykyisin lapset jäävät oppi-

Brownien perheen lapset ja heidän mussaulaiset ystävänsä kanootissa loppuvuodesta 2006.

Papua-Uusi-Guinea

Grafiikka: Hanna Pekkanen

puolella Guineassa

© Michael Turner

lasasuntolaan siksi aikaa, kun vanhemmat menevät kielialueelle Mussaulle – tai ”kylään”, kuten on tapana sanoa.

Kaupassa on käytävä silloin, kun se on auki

”Lasten ollessa pieniä heidän terveenä pysymisensä oli huolenaiheena, varsinkin silloin kun olimme Mussaulla, jossa terveyspalvelut ovat vähäiset”, Marjo kertoo. Mussaun yksinkertaiset olot tuovat muitakin haasteita. Ruoka on valmistettava raaka-aineista, kun ei-eksiä ei ole juurikaan saatavilla. Ukarumpan ruokakaupassa – siinä yhdessä ainoassa – on käytävä silloin kun se on auki. Vihannekset ja hedelmät haetaan torilta kolme kertaa viikossa. Viikkosiivoojan sentään löytää Ukarumpasta helposti. Äitinä Marjo kuitenkin näkee, että perhe auttaa pitämään asiat tärkeysjärjestyksessä: ”Kun on pakko kuunnella lasten iloja ja suruja ja ottaa niihin osaa, työasiat eivät voi olla päällimmäisi-

Brownien perhe vasemmalta oikealle: Timo, Marjo, Karoliina ja John.

nä mielessä. Se on hyvää uhkaavan työuupumuksen ehkäisyä!”

Eroamiset ystävistä raskaita lapsille

Tällä hetkellä perhe on kotimaankaudella Suomessa, ja tarkoituksena on viettää puolet kaudesta Johnin kotimaassa Australiassa. Perheeltä löytyy niin monta passia, että niiden kanssa on oltava tarkkana, jotta ottaa oikean mukaan matkaan lähtiessään ja että se on voimassa. ”Meidän perheemme elämään Papua-Uudessa-Guineassa on kuulunut paljon paikanvaihdoisia ja matkustamista, samoin aika ajoin eroamisia ystävistä

ja luokkatovereista”, Marjo toteaa ja jatkaa: ”Mussaulla ollessaan lapsemme siis olivat erossa Ukarumpassa olevista ystävistään ja luokkatovereistaan, mikä oli sitä vaikeampaa mitä vanhemmaksi he tulivat.” Kummallakin lapsella oli toki ystäviä myös Lomakunaurussa, mutta erityisesti Karoliina törmäsi siihen ilmiöön, että tytöt eivät enää noin kymmenen ikävuoden jälkeen ehtineet leikkimään: Koulupäivän jälkeen tytöt auttavat kotitöissä ja lastenhoidossa.

Turvallista vapaa-ajanviettoa

Timo pelaa tietokone- ja videopelejä Ukarumpassa ja pitää kovasti koripallosta. Internetyhteydet ovat hitaat ja kalliit, ja joskus ne eivät toimi ollenkaan. Karoliina lähettelee sähköposteja lähelle ja kauas ja viettää paljon aikaa tyttöystäviensä kanssa. Papua-Uudessa-Guineassa on mahdollisuus hankkia oma hevonen murto-osalla siitä, mitä sellainen Suomessa maksaisi. Niinpä Karoliinal-

© John Brownie

Tässä Karoliina ja Timo tekevät koulutöitä äiti-Marjon opastuksella Mussaulla.

”Koulun käyminen äidin opastuksella oli erilaista kuin luokassa oikean opettajan johdolla – yleensä tylsempää ja tunteita osoitettiin eri mittakavassa kuin luokan opettajalle!”

Karoliina ja kaksi lomakunaurulaista ystävää toukokuussa 2009.

Eloaualaisia lapsia "sohvassaan" rannan "olohuoneessa".

la on ollut joka tytön unelma: oma hevonen. Kirjoja luetaan kovasti molemmilla kotona puhuttavilla kielillä, suomeksi ja englanniksi. Marjo on iloinen siitä, että lapset ovat saaneet Papua-Uudessa-Guineassa olla lapsia ilman pakkoa olla isoja murrosikäisiä ennen kuin sen aika oikeasti on.

"Ukarumpan kulttuuri on vahvasti kristillistä eli kasvuympäristö on melko turvallinen ja on helppo päästää lapsensa menemään vaikka yökylään toisen perheen luokse, koska tietää, että arvomaailma tuossakin perheessä on kutakuinkin sama kuin meillä", äiti-Marjo iloitsee. "Ukarumpassa ei iltapimeällä yleensä olla ulkona. Jos olet teiniikäinen, olet joko omassa tai ystäväsi kodissa pimeän

jälkeen, tai sitten ohjatussa ja valvotussa nuorten kokoon-tumisessa." Papua-Uudessa-Guineassa on kuitenkin paljon rikollisuutta, joten turvallisuus on aika ajoin täällä huonompi kuin se olisi Suomessa tai Australiassa. Välillä Timo ja Karoliina sekä muut lapset ovat olleet suljettuina kouluunsa, kun ei ole ollut turvallista laskea heitä koulun portista ulos.

Ukarumpassa on paljon raamatunkääntäjien lapsia

Karoliina ei luonnollisestikaan pidä vanhempiensa ammattia mitenkään erikoisena: "Se ei ole minusta erikoista, koska olen aina ollut mukana ja se on heidän ammattinsa, jota olen seurannut koko elämäni. Minulla on neljä kaveria, joiden vanhemmat ovat myös raamatunkääntäjiä, loppujen vanhemmat ovat täällä tukitehtävissä, esimerkiksi opettajina tai lääkäreinä." Myös Timo kertoo parhaan kaverinsa olevan raamatunkääntäjien poika.

Marjo näkee paljon hyvää puolisoiden yhteisessä ammatissa: "On ollut suuri etuoikeus olla työssä saman katon alla puolison kanssa.

Toki on ollut aikoja, jolloin olemme olleet erossakin työn takia, mutta enimmäkseen työtä on voinut tehdä tiiminä. Erityisesti Mussaulla ollessa olemme olleet koko perhe paljon yhdessä silloin, kun lapset vielä tulivat kanssamme kieli-alueelle."

Lähetystyöhön lähtöä suunnittelevia Browniet haluavat rohkaista sillä, että monikulttuurinen elämä voi olla avain joustavaan maailmankansalaisuuteen. Pienten lasten kanssa lähtö on helpompaa, koska koti on siellä, missä perhe on. Pikkulapset sopeutuvat uusiin olosuhteisiin paljon helpommin kuin aikuiset. "Murrosikäisten kanssa lähtö on vaikeampaa, koska kaverisuhteet ovat silloin hyvin tärkeitä. Kaikilla lähetystyöalueilla ei ole mahdollista saada lapsia hyvään kouluun, joten kouluasioista kannattaa ottaa ajoissa selvää."

Timon haaveena on tällä hetkellä koripalloilijan ura. Tänä kesänä Suomessa rippikoulun käynyt Karoliina haluaisi – liekö tiiviiden perhesiteiden vuoksi – työskennellä isona pienten lasten kanssa. Ja tietenkin tulla äidiksi.

Matkalla Kaviengistä Mussaulle laivalla luultavasti loppuvuodesta 1998.

Uusi normaali

– Rantojen elämää Meksikossa

Rannat ovat seitsenhenkinen perhe. Vanhemmat Marika ja Kari ovat työskennelleet Wycliffessä vuodesta 1995 lähtien. Kieliteollisuuden koulutuksen ja SIL:n kurssit Marika ja Kari aloittivat jo vuonna 1992 University of Oregonissa. Sen jälkeen kokemusta on kertynyt ainakin seitsemästä eri valtiosta.

Kirjoittanut: Taru Mäkinen
Kuvat: Rantojen perhealbumi

Enimmäkseen Rannat ovat työskennelleet Länsi-Meksikossa Michoacanin osavaltiossa purepetshojen parissa. Perhe asui useita vuosia Meksikossa, mutta on tällä hetkellä palannut takaisin Oregoniin. Kari suorittaa jatko-opintoja Oregonin yliopistossa ja työskentelee samalla yliopistolla.

Mitä pakataan lasten laukkuun?

Ensimmäisen kerran kentälle Papua-Uuteen-Guineaan lähtiessään Rannoille oli jo syntynyt kolme lasta: Martin (ikä nyt 19), Melinda (17) ja Marlon (16). Kaksi nuorinta olivat sil-

loin vielä vaippaikäisiä. ”Emme tunteneet tarvetta ottaa mitään kummempaa huomioon kentälle lähtiessä – yksi lasten kantorinkka kummallekin selkään ja pelastusliivit kaikille kolmelle silloin jo syntyneelle. Kymmenet rokotukset jokaiselle oli tietenkin kova rulljanssi hoidettavaksi ennen lähtöä”, Marika ja Kari muistelevat. Myöhemmin perhe on täydentynyt vielä kahdella lapsella, Markuksella (13) ja Marilinilla (12). Lapset ovat olleet yhtä luonnollinen osa elämää kuin lähetyskutsukin. Viisi lasta ovat

taanneet, että jälkikasvulla on ollut aina leikkiseuraa matkassa.

Lähdöstä toki keskusteltiin jo kihla-aikana. ”Kari meinasi kiven kovaa, että lähetyskentälle ei oteta lapsille barbie-nukkeja mukaan. Siellä riittää puusta vuollut nuket”, Marika muistelee vollottaneensa floridalaisella puistonpenkillä. Aikaa myöten ajatukset kuitenkin pehmenivät. ”Lapsille oli hyvä saada kaikkea mahdollista tavallista ympärilleen >

Marlon, Melinda, Markus, Marilin ja Martin Oregonissa.

Meksiko

Grafiikka: Hanna Pekkanen

Marilin intiaaniystävänsä Patatlan kanssa kesäkuussa 2011.

Suomea on...

- ...jäähkiekon maailmanmestaruus (Marlon)
- ...hyvä Fazerin suklaa, puhkaus (Marilin)
- ...turvallisuus (Markus)
- ...hirveästi ihmisiä kännissä, en kuulu joukkoon (Melinda)

Oregonin yliopiston jalkapallostadionilla syksyllä 2010.

niin paljon kuin mahdollista, koska tilanteita, joissa he joutuivat luopumaan tai olemaan ilman, riitti mennessä tullen aivan liikaakin”, vanhemmat toteavat ja jatkavat: ”Nykyisin lastemme on todella helppo luopua tavarasta, koska he ovat oppineet, että tavaraa voi saada tai hankkia taas uudestaan, kun sitä tarvitsee.”

Siltojen rakentamista koulutusjärjestelmien välille

Kun kentälle myöhemmin lähdettiin kouluikäisten lasten kanssa, koulunkäyntiasioista neuvoteltiin useiden tahojen kanssa. Rantojen lapsilla on kokemusta usean maan paikallisesta koulusta. Lisäksi lapsia on jatkuvasti kotikoulutettu. Tällä hetkellä lapset ovat kotikoulussa. Martin opiskelee biologiaa ja fysiologiaa University of Oregonissa. Opettajina toimineille vanhemmille koulunkäyntijärjestelyt eivät ole tuottaneet suuria ongelmia – paitsi että lasten koulunkäynti maasta maahan -muuttojen takia on vienyt huomattavan siivun vanhempien vapaa-ajasta. ”Kun laitoimme toissavuonna ensimmäistä kertaa kaikki

lapset amerikkalaiseen kouluun, jouduimme pitämään koko vuoden myös kotikoulua, jotta he olisivat selvinneet eteenpäin hengissä”, Marika ja Kari muistelevat. Vanhemmat rakentavat siltoja yhden maan koulusysteemistä toiseen auttamalla muun muassa sanavaraston rakentamisessa uudelle kielelle eri aineissa.

”Jumala on uskollisuudessaan auttanut lapsiamme ihmeellisellä tavalla, kun olemme olleet hänen välikappaleinaan heidänkin suhteen. Yksi lapsistamme sai suureksi yllätykseksemme puolen vuoden jälkeen kuvansa lasiraamiin High Schoolin aulaan, lukukauden parhaana äidinkielen – englannin! – oppilaana.”

Neljän kulttuurin rajapyykillä

Marika on syntyjään suomalais-norjalainen, Kari suomalais-amerikkalainen. Lisäksi työtä tehdään Meksikossa. Kuinka tämä näkyy perheen arjessa? ”Se kuuluu enemmän kuin näkyy. Luojan lyky, ettemme päätyneet Aasiaan – hyvin menevä ja äänekäs norjalainen ja amerikkalainen

Norjaa on...

- ...perhe, sosiaaliset ihmiset (Melinda)
- ...siellä on hauskaa ja kotoista perheen kanssa (Marlon)
- ...sielläkin on puhdasta niin kuin Suomessa ja siellä on turvallisempaa kuin Amerikassa tai Meksikossa (Markus)
- ...laskettelumäet (Marilin)

kulttuurimme sopi paremmin Meksikoon!” vanhemmat vastaavat.

Mikä kaikista maista sitten tuntuu lapselle kotoisimmalta? Martin toteaa: ”Nyt vanhempana tunnen, että kaikki ovat yhtä kotoisia. Sen ymmärtämiseen meni aikaa, kun rakensin identiteettiäni niin sanottuna third culture kidinä.” Melinda on melko samaa mieltä: ”Kaikissa on jotain, joka tuntuu kodilta, mutta silti ei mikään tunnu siltä, että olisin täysin sieltä.” Suomalaiselle kahdenkin kulttuurin yhteen sovittaminen voi kuulostaa haasteelta, mutta Melinda toteaa osuvasti monikulttuurisuudesta: ”Mielestäni kolme kulttuuria ei ole vielä monta, koska yhden maan sisällä voi helposti olla aina-

Koko perhe Oregonissa tämän vuoden heinäkuussa.

Yhdysvallat on...

- ...monille koti, monille vihollinen (Melinda)
- ...vapauden maa (Marlon)
- ...iso (Markus)
- ...historiarikas ja monikulttuurillinen maa, intiaaneja (Marilyn)

kin kolme kulttuuria.” Marilyn puolestaan toteaa, että monissa maissa ja paikoissa asuminen opettaa erilaisia ajattelu- ja elämäntapoja.

Perheen yhteisiin harrastuksiin kuuluvat ainakin patikointi, snorklaaminen ja laskettelu. Lisäksi nuorten vapaa-aika kuuluu muissa harrastuksissa ja seurakunnan monipuolisessa nuorten toiminnassa. Facebook ja pleikkarikin ovat arkea, musiikki soi ja autolla ajoa harjoitellaan – harjoittelukortin saa Yhdysvalloissa jo 15-vuotiaana. ”Tunnetta voivamme luottaa täysin lapsiimme, nyt teini-ikäisinäkin, koska meillä on ollut niin tiiviit perhesiteet toisiimme”, vanhemmat kertovat tyytyväisinä.

Epänormaali normaali

Kentällä ollessaan Rannat ovat kohdanneet hyvin vaikeitakin asioita. Se vakavoittaa mielen. ”Haasteellisin – ei välttämättä huono – asia, joka on kehittynyt kaikkien kenttävuosien aikana, mutta joka on vasta nyt myöhemmin noussut pintaan ihan hiipien, on elämän huolettomuuden menetys”, Marika ja Kari pohtivat ja jatkavat:

”Olemme nähneet niin paljon kurjuutta ja kokeneet niin vaikeita asioita koko perheenä kentällä, että tiedostamme elämän voivan muut-

Meksiko on...

- ...lapsuus, kaverit, huumesota (Melinda)
- ...haju, Jorge (mun kaveri), Coca-Cola (Marlon)
- ...katukoirat, likainen hanavesi (Markus)
- ...likainen ja vaarallinen, mutta silti kiva koti (Marilyn)

tua käden käänteessä. Tämä tekee sen, että emme saa kiinni normaalista vähän välinpitämättömästä elämästä, ja olemme sen myötä menettäneet jotain mitä koemme muilla olevan.”

Myös samankaltaisia ihmisiä on vaikea löytää perheen ulkopuolelta, koska monikaan ei ole kokenut samanlaisia asioita. Tämä koskee niin Marikaa ja Karia kuin perheen vanhempia lapsiakin. Keskustelutukena toimivat kuitenkin toiset lähetit – ja lähetyslapsekset.

”Pitäisi varmaan ryhtyä kirjoittamaan kirjaa ’Epänormaali normaali lähetti’, koska muihin ihmisiin verrattuina tunnetta olevamme kuin kuusta pudonneita, mutta olemme silti lähetteinä täydellisen normaaleja”, Marika ja Kari summaavat. Lähetystyöhön lähteneen elämä ei välttämättä koskaan palaa ennalleen, ”normaaliksi”, mutta tilalle syntyy uusi normaali.

Rantojen lapset antavat hyviä neuvoja niille lapsille, joiden vanhemmat harakitsevat lähetystyöhön lähtemistä. Martin neuvoo etsimään kavereita, vaikka ei osaisikaan kieltä: ”Kielitaitosi paranevat itses-tään, kun olet sosiaalinen. Maailmasi muuttuu.” Marilyn ja Markus neuvovat luottamaan Jumalaan: ”Jumalan työhön astuminen on onnitellun paikka!”

Pienimmät edelleen pelastusliiveissä.

Kahden maan kansalainen - vaiko useammankin?

Hannele Valkama vietti 7 kuukautta lastenhoitajana Itä-Aasiassa.

20-vuotias opiskelija Hannele Valkama syntyi nelilapsisen perheen kuopukseksi kaukana Suomesta, Kaakkois-Aasiassa. Kolmevuotiaana hän muutti sieltä perheensä kanssa Filippiineille, jossa he asuivat noin kuusi vuotta ja viettivät välillä vuoden Suomessa. Hannelen vanhemmat työskentelivät sittemmin Filippiineillä raamatunkäännöstyön parissa WRK:n ja Kansanlähetyksen lähettäminä.

Haastattelu Kansanlähetyspäivillä 1.7.2011

Haastattelija: Marja Matikka

Haastateltavana: Hannele Valkama

Kuvat: Hannele Valkaman albumi

Koulunkäynnin Hannele Kaloitti Suomessa vietetyn vuoden aikana. Filippiineillä toimi pieni kristillinen kansainvälinen koulu, jossa hän sai seuraavana vuonna jatkaa koulunkäyntiänsä turvallisesa ympäristössä. Koulussa oli noin sata oppilasta. Oppiaineet olivat samantapaisia kuin Suomessa, mutta erojakin löytyi. Uuteen kouluun sopeutuminen sujui kuitenkin hyvin. ”Sain opiskella hyvien kavereiden kanssa ja opin samalla englannin kielen”, Hannele kertoo ja jatkaa: ”Tästä taidos-

ta on jo nyt ollut paljon iloa ja hyötyä sekä kansainvälisten ystävyysuhteiden hoitamisessa että viime vuoden aikana, kun lähdin jälleen ulkomaille, aivan uuteen maahan ja kulttuuriin Itä-Aasiaan.”

Filippiineiltä Hannelelle on jäänyt erityisen hyvin mieleen retket, joita tehtiin viikonloppuisin perheen ja ystävien seurassa meren rannalle. ”Siellä leikittiin ja uitiin ystävien ja sisarusten kanssa”, Hannele muistelee. Perheen koti sijaitsi Mindanaon saarella Davaon kaupungissa, joka on saaren

pääkaupunki. Filippiinit on saarivaltio, joten meri on suhteellisen lähellä joka puolella. ”Mukavia muistoja jäi myös mehukkaista ja herkullisista hedelmistä. Suomesta niitä ei saa tai ei ainakaan niin tuoreina!” Hannele kertoo. Perusruokana Filippiineillä on riisi ja sen lisukkeet.

Ikävä hiipi uniin

Paluu Suomeen oli kymmenvuotiaalle tytölle uusi kokemus. Suomessa oli vietetty aikaisemmin jo yksi vuosi, joten täysin tuntematon maa se ei

Filippiinit

Grafiikka: Hanna Pekkanen

Hannelen yksi harrastuksista oli nokkahuilun soittaminen. Tässä hän soittaa koulun esityksessä yhdessä luokkakaveriensa kanssa.

Hannele ystävänsä kanssa uimassa eräällä saarella, jonne he tapasivat silloin tällöin mennä.

ollut: Siellä asui sukulaisia ja jo ennestään tuttuja ihmisiä. Sopeutuminen Suomeen kävikin melko vaivattomasti. ”En kokenut olevani erilainen enkä tullut kiusatuksi taustani ja ulkomailla asumisen ta-

Taustalla Hannelen kotikaupunki Itä-Aasiassa.

kia, toisin kuin jotkut ulkomailta Suomeen palaavat lapset”, Hannele kertoo. Tietysti ikävä entiseen kotimaahan hiipi kuitenkin mieleen ja uniin – maasta toiseen muuttaminen on toki aina iso prosessi niin aikuiselle kuin lapsellekin.

”Erästä asiaa odotin aina Suomelta – talvea!” Hannele muistelee. Lunta ei Filippiineillä ole ja suomalaisessa koulussa harrastetaan hiihtoa ja luistelua, joita Hannele sitten opetteli uusina asioina. Ja oppikin nopeasti. Koulunkäynti jatkui joustavasti: Joitain aineita Hannele oli opiskellut pitempään ja toisia vähemmän, mutta mahdolliset aukot kurrottiin koulussa nopeasti kiinni. Koska suurin osa Hannelen ystävistä Filippiineillä oli kansainvälisen koulun kansainvälisiä oppilaita, heidän yhteinen kielensä oli englanti eikä Hannele oppinut paikallista kieltä. Suomessa alkoi sitten aikanaan ruotsin kielen opiskelu, vaikka kieli ei ollutkaan Hannelle perheen kaksikielisyyden vuoksi uusi.

Lähetyslusten tapaamiset tärkeitä jakamisen paikkoja

Myös uskon asioissa Hannele on saanut kasvaa ikävuosiansa myötä. ”Rippikoulun kävin Suomessa ystäväni kans-

sa, joka myös on lähetyslapsi, ja saimme oppia tuntemaan kotimaastamme uusia puolia, sillä rippileiri pidettiin Lapis-sa.” Ripari oli molemmille hyvä kokemus, ja nuoret saivat uusia ystäviä.

Lahdessa, missä Hannele on tähän asti asunut, on useita lähetystyössä olleita perheitä ja lapsilla on ollut mahdollisuus jakaa ulkomailla saatuja kokemuksia. Nykyisin lähetyslapsille järjestetään omia leirejä ja kesätapaamisia muun muassa Ryttylän Kansanlähetysojstossa. Nämä tapaamiset ovat tärkeitä jakamisen paikkoja, sillä nuoret ovat usein identiteetiltään kahden maan kansalaisia: asuneet useita vuosia Suomen ulkopuolella, mutta kuitenkin suomalaisia. Lisäksi monet ovat tunnustavia kristittyjä ja Taivaan kansalaisia. Suomessa uskon todeksi eläminen saattaa joskus olla vaikeaa, ellei ole ystäviä, joiden kanssa voi jakaa ajatuksiaan ja kasvaa uskon tiellä kohti aikuisuutta.

Hannelen vanhemmat ovat Suomesta käsin jatkaneet omaa työsarkaansa, ja heidät siunattiin jälleen uudelle työkaudelle tämän kesän Kansanlähetyspäivillä. ”Nykyiset menetelmät ja apuvälineet tekevät käännöstyön mahdolliseksi myös etätynä. Toki tar-

kastusmatkoja pitää tehdä ja paikallisia työtovereita pitää käydä tapaamassa”, kuvailee Hannele vanhempiensa työkuvan muutosta. Hannele ei ole päässyt toistaiseksi käymään lapsuutensa maisemissa, vaikka se joskus on haaveissa ollutkin.

Lastenhoitajaksi Itä-Aasiaan

Filippiineille paluun sijaan Hannelle aukeni tie ulkomailla työskentelyyn pian ylioppilaskirjoitusten jälkeen keväällä 2010. ”Olin jo pyrkinyt opiskelemaan yleistä kielitiedettä Suomessa, kun kävi ilmi, että erälle Itä-Aasiassa työskentelevälle perheelle tarvittiin lastenhoitajaa”, Hannele kertoo. Niinpä opiskelupaikka jäi odottamaan vuodeksi ja Hannele pakkasi laukunsa ja matkusti seitsemäksi kuukaudeksi kauas kotoa. Jälleen itään, mutta hieman eri suuntaan ja täysin erilaiseen kulttuuriin kuin aikaisemmin. ”Tuona aikana kaipasin suomalaisia karkkeja ja suklaata sekä ruisleipää!”, Hannele vastaa, kuten melkein jokainen >

Saattamassa lapsia kotiin koulusta ja päiväkodista.

ulkosuomalainen.

Sopeutumisestaan uuteen maahan Hannele toteaa: ”En ollut kovin paljon ottanut etukäteen selvää kohdemaani kulttuurista ja opin asioita sitä mukaa, kun niitä tuli vastaan. Asuminen järjestyi parhaalla mahdollisella tavalla, sillä asuintovereinani oli pari paikallista nuorta, jotka opastivat suomalaista ummikkoa käytännön asioissa.” Hannele kehittyi – huhut kertovat – varsin taitavaksi valmistamaan paikallista ruokaa, jossa perusruoka-aineena ovat nuudelit ja niiden lisukkeet.

Matkaa asunnolta työpäikälle Hannelella oli noin tunnin verran, mutta se hoitui paikallisella bussilla melko vaivattomasti. ”Ulkomaalaisia ei tuossa kaupungissa ole kovin paljon, joten sain kokea myös sitä, kun ihmistä katso-

Uutena vuotena sytytettiin lyhty, joka nousi ilmaan leijallemaan.

taan varsin tarkkaan ja ihmetellen”, Hannele kertoo. ”Itsekin opin tarkkailemaan paikallisia ihmisiä ja huomasin, että suurkaupungissa asui usean eri kansallisuuden edustajia, jotka poikkesivat ulkonäöltään ja pukeutumiseltaan toisistaan.” Kaupungissa elää rinnakkain myös useita uskontoja: on moskeijoita, buddhalaisia temppeleitä ja jopa yksi

kristillinen kirkkokin.

Kaupungissa asuvat ulkomaalaiset tunsivat toisensa melko hyvin, ja myös nuorilla oli tilaisuus tavata toistensa kodeissa. Hannele pohtii: ”Tämä oli myös uskossa kasvamiselleni ja itsenäistymiselleni tärkeää aikaa, kun Suomessa itsestään selvyytensä pidettyä turvallista hengellistä ympäristöä ja seurakuntaa ei yhtäkkiä ollutkaan.”

Nyt Hannele on suuntaamassa askeleensa jälleen uuteen elämänvaiheeseen, opiskelijan elämään uudessa kaupungissa ja itsenäisesti omassa asunnossa. Rukoilkaamme johdatusta Hannelen tuleviin elämänvaiheisiin – ei suinkaan ole mahdotonta, että hänkin lähtisi opintojen päätyttyä vaikkapa raamatunkäännöstyöhön.

Talousasiaa

Mikä ihmeen SEPA?

Yhtenäinen euromaksualue eli SEPA (engl. *Single Euro Payments Area*) on maksuliikenteen sisämarkkina-alue. Sen tavoitteena on helpottaa rajat ylittävien elektronisten maksujen tekemistä. Suurimmat muutokset pankkien asiakkaiden kannalta ovat maksuun liittyvien kulujen laskeminen sekä maksun kulun nopeutuminen.

Yli 4 000 pankkia on sitoutunut toimimaan SEPAn säännösten mukaan ja alue tulee kattamaan kaikkiaan 31 maata. Järjestelmä vaatii kuitenkin paikallisen tilinumeron sijasta

IBAN-tilinumeron ja BIC-koodin. Tämä koskee niin pankkeja, yrityksiä kuin yhteisöjäkin.

SEPAn vuoksi nykyinen Osuuspankin tilinumeroimme 573182-215927 muuttuu IBAN-muotoon **FI53 5731 8220 0159 27** ja BIC-koodimme on OKOYFIHH. Suosittelemme uusien tilinumeroiden käyttöönottamista jo nyt, vaikka vanhat tilinumerot toimivat Suomessa vielä vuoden 2011 lokakuun loppuun.

Yhdessä palvelen Herraa muuttuvassa maailmassa!

Hannu Varhi
Talouspäällikkö

PS. Kiitokset monille vapaaehtoisen kannatusmaksunsa jo lähettäneille! Kannatusmaksu on tärkeä tuki työmme mahdollistamiseksi kotimaassa ja maailmalla.

**WYCLIFFE RAAMATUNKÄÄNTÄJÄT RY:N
UUSIMUOTOINEN TILINUMERO**

IBAN-tilinumero: FI53 5731 8220 0159 27

BIC-koodi: OKOYFIHH

Pokomon äidinkielen koulutuksen kehittämishanke

käsi käteen Kenia, 1/2007–6/2011

Kooste: Hannu Varhi

Kuvat: Wycliffen kuva-arkisto

Pokomon äidinkielen koulutuksen kolmi-vuotinen kehittämishanke alkoi vuonna 2007 ja suunnitelman mukaan sen tuli päättyä jo vuonna 2009. Useiden syiden johdosta projektin aikataulu venyi ja projektille haettiin Suomen ulkoasiainministeriöltä lisää aikaa, joka on nyt päättynyt kesällä 2011. Työ tosin jatkuu alueella paikallisten voimin monin eri tavoin, kuten on tarkoituskin.

Hankkeen tavoitteena oli parantaa pokomkielisten lasten oppimista ja heidän opetustaan, jotta koulukeskeytykset ja hylätyt loppukoesuoritukset saataisiin vähenemään. Tähän on pyritty vaikuttamaan ottamalla käyttöön lasten oma äidinkieli alakoulun ensimmäisten luokkien opetuksessa. Olennainen osa projektia on ollut myös opetusmateriaalien

tuottaminen sekä opettajien kouluttaminen kaksikieliseen opetukseen. Epäsuorasti projekti vahvistaa ja elvyttää pokomon kieltä ja kulttuuria.

Äidinkielen voimaa ja vahvuutta kuvaa hyvin Pokomon projektikomitean muotoilema slogan:

"Tällä alueella lapset itkevät Pokomoksi. Jos aikuiset riitelevät, he tekevät sen Pokomoksi. Syvimmät tunteet ja voimakkaimmat ilmaukset ilmaistaan Pokomoksi. Jotta todella eläisimme, tarvitsemme Pokomoa. Äidinkielen opetus on avain kieleemme vahvistamiseksi ja säilymiseksi."

Alue toimiston kyltti.

Kenia

Grafiikka: Hanna Pekkanen

- Keniassa asukkaita n. 37 miljoonaa
- Keniassa n. 30 pientä ja 20 suurta kieliryhmää
- Pokomo-yhteisössä n. 80 000 jäsentä
- Tyypillisessä pokomo-kylässä 1 000–3 000 ihmistä

Huolellista työskentelyä tehtävien parissa.

Osa projektin saavutuksista:

- Opetusohjelma on tuottanut hyviä tuloksia, ja oppilaat ovat innostuneita ja motivoituneempia saadessaan opiskella omalla äidinkielellään.
- Opetuksen piirissä projektialueella on ollut yli 7 000 oppilasta.
- Muilla alueilla noin 2 900 oppilasta on hyötynyt opintomateriaaleista.
- Opetusmetodi on käytössä yli 55 koulussa.
- Yli 100 opettajaa on osallistunut koulutuksiin ja käyttävät materiaaleja opetuksessaan.
- Paikalliset kouluviranomaiset ovat ottaneet projektin hyvin vastaan.
- Aluksi monet vanhemmat olivat projektia vastaan, mutta asiasta puhuminen ja lasten parempi koulumenestys ovat hälventäneet huolia ja harva enää vastustaa.

Suuret kiitokset kaikille projektia tukeville! Työ todella jatkuu alueella monilla eri tasoilla, ja uusia tukijoita on tullut mukaan. On ollut hienoa kulkea tämä taival heidän kanssaan ja eihän sitä koskaan tiedä, vaikka jatkoa seuraisi.

Matematiikan opettelu omalla äidinkielellä.

Juha Valta puhumassa lasten kanssa monitorointimatalla.

Lapset seuraavat keskittyneesti pokomonkielistä opetusta.

Tiet voivat olla aika haasteellisia välillä. 4-veto jeeppi on monesti ainoa vaihtoehto päästä perille.

Kielitieteellisissä kenttätöissä Tansaniassa

© Vesa Aunio

Lotta Aunio.

Yliopistonlehtori Lotta Aunio vietti Tansaniassa pari kuukautta analysoiden ikoman kielen sävelkorkeuksia. Tansaniassa on meillä isoin iso projekti, jossa Raamattua käännetään paikallisten voimin yhtäaikaisesti yhdeksälle eri kielelle.

Kirjoittanut: Anne Keskimaa

Helsingin yliopiston Aasian ja Afrikan kielten laitoksen bantukielten yliopistonlehtori Lotta Aunio vietti tammi-helmikuun 2010 Tansaniassa. Lotta oli työnsä puolesta tutkinut Tansanian bantukieliä jo aikaisemminkin ja ollut myös paikan päällä kenttätöissä. Hän oli Musomassa ensimmäisen kerran jo kesällä 2008, mutta toisella kerralla Lotta halusi mennä sinne selvyyden vuoksi virallisesti Wycliffe Raamatunkääntäjien kautta. Myös Lotan miehen, Vesan, oli tarkoitus tulla mukaan auttamaan atk- ja taloushallinnon puolella, mutta työkiireet estivät matkaan pääsyn.

Entinen lähettilapsi Afrikan tutkimusta opiskelemaan

Miten Lotta sitten kiinnostui Tansanian bantukielistä? Lotan vanhemmat olivat olleet lähetystyöntekijöinä Keniassa ja Etiopiassa, joten afrikkalainen elämäntapa oli tullut jo lapsena tutuksi. Lotta lähtikin sittemmin opiskelemaan Afrikan tutkimusta Helsingin yliopistoon. Tutkintoon hyväksiluettiin myös Englannin Wycliffe-keskuksessa suoritettuja kursseja, jotka tarjosivat eväs-

tä käytännön kielentutkimustyöhön. Lotan ammatillinen tulevaisuus ei ollut vielä opiskeluvaiheessa selvillä.

Iso klusteriprojekti pilottivaiheessa

Tansanian Musomassa on meillä isoin klusterimetodin kokeiluprosjekti, jossa Raamattua käännetään yhtäaikaisesti yhdeksälle kielelle. Projektin ideana on, että paikalliset huolehtivat kääntämisestä, kun taas ulkomaalaiset lähinnä kouluttavat ja konsultoivat kielitieteessä ja käänntötyössä. Ulkomaalainenhan ei voi koskaan saavuttaa äidinkielen puhujan kielitaitoa. Järjestely on kätevä, kun Raamattua käännetään samanaikaisesti sukulaiskielille. Suuren projektin hallinnassa on toki myös omat haasteensa.

Ensimmäinen kielitieteellinen julkaisu ikoman kielestä

Lotan tehtävänä oli analysoida ikoman kielen tooneja. Tooni tarkoittaa sävelkorkeutta. Toonikielissä, joihin ikomakin kuuluu, sävelkorkeudet erottavat sanojen merkityksiä. Tooneja täytyy analysoida, jotta toimivan kirjoitusjärjestelmän luominen olisi mahdollista. Toonit osoittautuivatkin ikoman kielessä luultua monimutkaisemmiksi.

Lotta kirjoitti Musoman kenttätöiden pohjalta kielitieteellisen artikkelin ”Ikoma Nominal Tone”, joka ilmestyi viime vuoden lopulla *Africana Linguistica* -lehdessä. Kyseessä oli ensimmäinen kielitieteellinen julkaisu kyseisestä kielestä!

Lotan työ oli käytännössä sitä, että hän istui toimis-

© Lotta Aunio

Vieraanvaraisuus on tärkeää, vaikka elinolot eivät aina olisikaan kovin hyvät. Vieraille tarjotaan aina ruokaa, ja ennen ruokaa on tärkeää pestä kädet, mitä varten talon emäntä tai joku muu naisista tai lapsista tuo pesuveiden pöydän ääreen ja auttaa vieraita pesemään kädet. Kuvassa Musa Karume ja autonkuljettaja.

Ikoma-alueen maisemia.

Ikoma-alueella vierailulla, kuvassa keskellä ikoman kielen kääntäjä Musa Karume ja muita ikoman puhujia.

tolla ikoman kielen puhujien kanssa ja nauhoitti puhetta, jota myöhemmin analysoitiin. Ikoman kieltä puhutaan pääasiassa Musomasta 200 kilometriä itään, Serengetin kansallispuiston naapurissa. Viimeisimmällä reissullaan Lotta työskenteli kuitenkin Musomassa, josta löytyi riittävästi ikoman kielen puhujia, joita on yhteensä vajaa 20 000.

Suurempi kulttuurishokki Suomessa

Koska Lotta oli asunut Itä-Afrikassa ja ollut Tansaniassakin aikaisemmin, varsinaista kulttuurishokkia ei päässyt syntymään, vaikka työtavat olivat selvästi erilaisia kuin Suomes-

sa. Suurempi shokki olikin palata takaisin Suomeen. Tansaniassa oli kiva nähdä ihmisten innostus, kun he huomasivat toisten olevan kiinnostuneita heidän kielestään. Ihmetystä ja ilahdusta herätti myös se, että joku ulkomaalainen osasi Tansanian ”pikku kieliä” swahilin lisäksi. Lotta ei itse puhu ikoman kieltä, vaikka onkin analysoinut sitä. Swahilia hän puhuu kuitenkin sujuvasti, ja sitä käytettiin Tansaniassa työkielenä. Englannilla ei olisi pärjännyt.

Kaksoset pitävät kiireisenä Lotasta oli hienoa päästä edistämään raamatunkäännöstyötä oman työnsä kautta. Yli-

opisto järjesti Tansanian matkan rahoituksenkin. Lotta haluaa miehensä kanssa olla jatkossakin mukana lähetystyössä oman toimensa ohella. Päätoiminen lähetystyö ei ainakaan näillä näkymin vaikuta todennäköiseltä, sillä noin viikko sen jälkeen, kun Lotta palasi Tansaniasta Suomeen, pariskunnalle tarjottiin sijaishoittoa nyt kaksivuotiaat kaksoset. Koko kevät meni lasten tulon valmistautuessa, ja viime vuoden heinäkuussa lapset vihdoinkin muuttivat Aunioille. Tämän jälkeen kaksoset ovatkin pitäneet vuorotteluvapaalle jääneen Lotan kiireisenä.

Ikoman tooneista

Ikoman kielessä on sekä leksikaalinen tooni (erottaa sanojen merkityksiä) että kieliopillinen tooni (erottaa kieliopillisiä muotoja). Ikomassa on kaksi merkitystä erottavaa toonia, korkea ja matala, joista korkeaa merkitään tässä aksentilla.

Leksikaalisella toonilla erotellaan sanojen merkityksiä, esim.:

omugéndí 'matkustaja' omugéndí 'ystävä'

anda 'vatsa' andá 'täi'

aka 'leijona' aká 'koti'

Kieliopillisella toonilla erotetaan esimerkiksi imperfekti- ja perfektimuodot:

mbeembíri 'he lauloivat'

mbeembiri 'he ovat laulaneet'

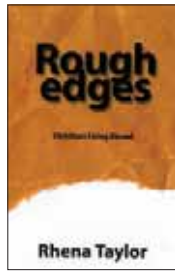
Yllä: Kartalla näkyvät Tansaniassa puhuttavat kielet. Ikoma (nro 16) ympyröity. Vasemmalla: Swahilikieliset oppaat projektin eri kielten uusien kirjoitusjärjestelmien käytöstä ("Lukekaamme ikomaa" jne.)

Wycliffen kaupasta tuotteita raamatunkäännöstyön hyväksi!

Tuote 1:
Suomen Pipliseura & Radio Dei: Uusi testamentti
Hinta: 59 €

Ainutlaatuinen kuuntelukokemus. Äänikirja CD- tai mp3-versiona, vuoden 1992 käännös.

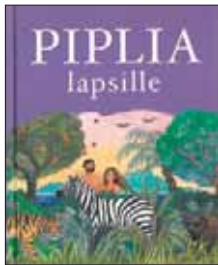
Tuote 2:
Rhena Taylor:
Rough Edges: Christians Living Abroad
1978, 156 s.
Hinta: 9 €

When people interact closely, when cultures clash or traditions differ, the sparks are almost bound to fly.

Tuote 3:
Lea Kärnä:
Matkalaukkuidit
2004, 281 s.
Hinta: 8 €

Koskettava kokoelma eri ikäisten äitien ajatuksia, jotka ovat syntyneet eri puolilla maailmaa lähetystyön parissa.

Tuote 4:
Murray Watts:
Piplia lapsille (kuvitus Helen Cann)
2009, 352 s.
Hinta: 25 €

Kiehtova kokoelma Vanhan ja Uuden testamentin kertomuksia.

Tuote 5:
Suomen Pipliseura:
Mangamesias
2010, 287 s.
Hinta: 9 €

Kaikkien aikojen mahtavin tarina... maailmanhistorian myydyimmästä kirjasta...kaikkien aikojen kiistanalaisimmasta miehestä, joka on koskaan elänyt...maailman suosituimman sarjakuvan muodossa.

Tuote 6:
Petri Mäkilä – Pasi Turunen (toim.):
Jumalan sana: inspiroitu ja erehtymätön.
2010, 220 s.
Hinta: 23 €

Voiko Jumalan sana sisältää virheitä? Mitä tarkoitetaan Raamatun inspiraatiolla ja erehtymättömyydellä?

Tilausvaihtoehdot: 1) info_finland@wycliffe.org, 2) www.wycliffe.fi/kannatustuotteet, 3) tilauslomakkeella 4) puh. 050 347 4687

TILAUSLOMAKE / OSOITTEENMUUTOS

Haluan tilata maksuttoman Sanalla Sanoen -lehden []

Haluan tilata seuraavat kannatustuotteet:

1) _____
2) _____
3) _____
4) _____

[]
Kpl à Yht.

Laskutetaan yht. _____
+postikulut

Tilaaajan tiedot / uusi osoitteeni:

Nimi _____
Osoite _____
Sähköposti _____
Puh. _____

Vastaanottaja maksaa postimaksun
Mottagaren betalar portot

Wycliffe Raamatunkääntäjät
Tunnus 5018615
00003 VASTAUSLÄHETYS

Kiitos tilauksestasi! info_finland@wycliffe.org puh. 050 347 4687 www.wycliffe.fi

Myymme joitakin tuotteita varastostamme 40 %:n alennuksella:
www.wycliffe.fi/kannatustuotteet/poistomyynti

Synnin säikeet

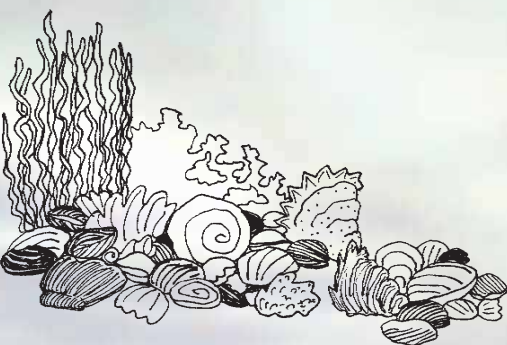
PAPUA-UUDEN-GUINEAN UKARUMPASSA raamatunkääntäjät voivat vuokrata kansallisten kääntäjien kanssa työskentelyä varten pieniä työhuoneita, jotka ovat karuja kuin munkin selli: sementtilattia ja paljaat seinät, kalusteina vain pöytä, muutama kova puutuoli ja kirjahylly. Kaupanpäällisiksi tulee avoimesta ovesta karpäsiä, hyttysiä, muurahaisia ja muita itikoita, ja niitä saalistavia hämähäkkejä ja sormen pituisia liskoja. Nuo liskot juoksentelevat seinillä ja joskus jopa pudottautuvat työpöydälle, kun taas hämähäkit piileskelevät hämärissä nurkissa, missä niiden seittejä ei edes huomaa, ellei niitä lähde varta vasten etsimään. Tai jää niihin kiinni.

Kerran työhuoneessa istuessani huomasin, että yksi lisko oli sotkeutunut nurkassa käyttämättömänä seisovan tuolin alla olevaan hämähäkin verkkoon. Se riippui siinä vain muutaman langan varassa, ja olisin luullut sen helpostikin katkaisevan kahleensa, mutta siinä se vain roikkui apaattisena ja liikkumatta. Ei mennyt kuin pari päivää, kun hämähäkki oli jo ohuella langallaan kietonut

itseään paljon isomman liskon niin tiukkaan pakettiin, ettei sillä ollut enää yhtään liikkumavaraa, ja vielä hilannut sen ylemmäs kohtaloaan odottamaan.

Tuonäkytoi mieleeni Heprealaiskirjeen sanan ”pankaamme mekin pois... synti, joka niin helposti meidät kietoo” (Hepr. 12:1 KR38). Erään lähteen mukaan ja-keessa käytetty kreikan sana *euperistatos* esiintyy kaikessa kreikankielisessä kirjallisuudessa ainoastaan tässä yhdessä kohdassa ja koostuu kolmesta osasta ja tarkoittaa ”asettua ovelasti jonkin ympärille”. Hämähäkin seitin tavoin synti alussa hämää meidät näennäisellä vaarattomuudellaan ja sitten ajan mittaan huomauttomasti kietoutuu seittiinsotkeutuneen ympärille lanka langalta. Ellemme irrottaudu synnistä heti, se saa meidät lopulta niin tiukasti otteeseensa, ettemme voi enää päästä siitä eroon omin voimin ja olemme kuoleman omia.

Katri Linnasalo

rakas
R I S T I
2011

*Olisiko tässä sinun
yrityksesi/yhteisösi
mainoksen paikka?*

Save the Date!

28 Dec 2011 - 02 Jan 2012
2nd European mission-net Congress

Be there and meet Europe **MISSION-net**

www.mission-net.org

www.organichealth.fi

KUTSU

Raamatunkäännöstyötä auringonnoususta iltapäivään

Wycliffe
Sana kaikille kansoille

Tervetuloa juhlimaan Wycliffe Raamatunkääntäjät ry:n
40-vuotista taivalta Tampereelle sunnuntaina **17.6.2012!**
Seuraa tarkempaa ilmoittelua: www.wycliffe.fi

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	OP 573182-215927	IBAN: FI53 5731 8220 0159 27	BIC: OKOYFIHH
Saaja Mottagare	Wycliffe Raamatunkääntäjät ry Yliopistonkatu 58 B 5. krs 33100 TAMPERE	26 Missä suurin tarve 1135 Raamatunkäännöstyö 1164 Mamberamo-hanke, Indonesia 1203 Ambon-hanke, Indonesia 1229 Lhomi-hanke, Nepal 2150 LeipäLEIVÄKSI -kampanja	
TILISIIRTO GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress Allekirjoitus Underskrift		Kiitos tuestasi!	
		Vitenro Ref.nr	
Tilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro

Itella Green

LEIPÄ LEIVÄKSI!

Wycliffe Raamatunkääntäjät haastaa Suomen kristityt Leipä LEIVÄKSI kampanjaan! Wycliffe-järjestöjen tavoitteena on aloittaa raamatunkäännöstyö kaikille tarvittaville kielille vuoteen 2025 mennessä. **Näitä kansoja ja kieliä on vielä jäljellä lähes 2 100!**

Osallistu kansojen tavoittamiseen raamatunkäännöksellä ja lukutaidolla.

Lahjoita vähintään 20 euroa tavoitteen toteutumiseksi.

Voit tukea tavoitetta paastoamalla, antamalla ja rukoilemalla lisää lähettejä sekä tukijoita!

Lahjoitukset:

–Tilinumero: FI53 5731 8220 0159 27, viite 2150

–Lahjoituspuhelin: 0600-90555

(puhelun hinta on 21,51 euroa + pvm)

www.wycliffe.fi

Mutta Jeesus vastasi: ”On kirjoitettu: ’Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.’” Matt. 4:4

”Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan kaikkialle maailmaan, kaikille kansoille todistukseksi, ja sitten tulee loppu.” Matt. 24:14

Tämän jälkeen näin suuren kansanjoukon, niin suuren ettei kukaan kyennyt sitä laskemaan. Siinä oli ihmisiä kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista, ja he puhuivat kaikkia kieliä. Ilm. 7:9

KITTO TUESTASI!
Haasta ystäväsikin mukaan!